

[Rytter.]

siger, at de af Samvittighedsgrunde eller religiøse Grunde ikke tør lade deres Børn vaccinere. Saa det tror jeg, Ministeren kan se bort fra. Spørgsmaalet er kun: Kan man forsvare af Hensyn til Samfundet at fritage dem?

Jeg er enig med Ministeren i, at kunde man finde en Undtagelse, som skarpt pointerer, hvem det er, man undtager, og hvor det er forsvarligt at gøre det, kan vi gaa med til en saadan Undtagelse. Men opstille en Undtagelse af den Beskaffenhed, som Ministeren gør, er efter min Mening farligt. Det har ogsaa vist sig i Norge, hvor man har opstillet samme Undtagelse, som Ministeren her opstiller, at man er endt med at sige: Det er nu en ren Formssag at faa afgjort, om Børn skal vaccineres eller ikke, man behøver kun at indgive et Andragende, saa gaar det af sig selv at blive fritaget.

Vi maa derfor se i Udvalget, om vi ikke kan blive enige med Ministeren om at faa en skarpere formuleret Regel, og hvis vi ikke kan faa en Regel, som er administrativt anvendelig og ikke inkonsekvent, ser jeg ikke anden Udvej end at blive staaende ved den nugældende Lov. Maaske kan vi finde en Undtagelse, der er saa skarpt begrænset, at vi kan tage Hensyn til de Folk, som af Samvittigheds- eller andre Grunde ikke vil have deres Børn vaccineret, men efter min Mening maa man være meget forsigtig med denne Regels Formulering. Ministeren vil altsaa kunne regne med en velvillig Behandling af selve Lovforslaget, og at vi vil anstrenge os for at finde en saadan bestemt begrænset Regel. Den højtærede Ministers Forslag forekommer mig derimod ikke at kunne antages.

Henriette Crone: Det var en baade udførlig og overordentlig interessant Tale, den højtærede Minister holdt ved Fremsettelsen af det Lovforslag, vi her behandler, og jeg forstod ham saaledes, at han forinden Fremsettelsen af Forslaget havde raadført sig adskillige Gange med sin Samvittighed. Jeg forstaa saa meget bedre, at det har været Tilfældet, som det ikke kan nægtes, at vi ved at aabne Døren paa Klem, bort fra den tvungne Vaccination, befinder os i nogen Grad paa usikker Grund med Hensyn til Følgerne. De Oplysninger, der følger som Bilag til Lovforslaget, om Lovgivningen og dens Følger i andre Lande, peger efter min Mening ikke hen imod en Svækkelse af den i vort Land hidtil gældende Lovgivning.

I Frankrig, siges der, har man haft

tvungen Vaccination gennem mange Aar. Efter den sidste Lov, der er af 1902, paa-bydes Vaccination i Løbet af 1ste Leveaar og Revaccination i det 11te og det 21de Leveaar. Paabudet om tvungen Revaccination findes for øvrigt i de fleste Lande, hvor man har tvungen Vaccination. I Frankrig er det efter den sidste, som jeg forstaaer skærpede Lov af 1902 saaledes, at medens der i 1900 og de nærmest følgende 3 Aar døde 1 783, 1 017, 2 553, 2 355 Personer af Kopper, er der i Aarene 1925—26 kun død 113, 115 og 119 af Kopper.

I Sovjetrusland fik man først saa sent som i 1924 en effektiv Lov om tvungen Vaccination. Før Revolutionen havde man overhovedet ikke nogen Bestemmelse om Vaccination, og endnu senere vedtoges der lignende Love i Randstaterne. Tallene her er endnu mere talende. Det oplyses, at der vaccineres 8 Millioner Mennesker aarligt, og medens der i 1919 anmeldtes 185 755 Tilfælde af Kopper, er Tilfældene i 1927 dalet ned til 13 205, og endelig i 1928 er Tallet helt nede paa 5 591. Jeg synes, det er to interessante Tal at sammenligne: i 1919, før man havde den tvungne Vaccination, 185 755 Tilfælde og i 1928, altsaa kun 4 Aar efter, at Loven er blevet vedtaget, kun 5 591 Tilfælde.

Fra Spanien, Jugoslavien, Czekoslovakiet, kort sagt fra alle de Lande, hvorfra der er givet Oplysning om Sygdomstilfældene, taler Tallene det samme Sprog.

Gaar vi nu bort fra Lande, hvor der er indført tvungen Vaccination, over til et Land som England, er man der gaaet den modsatte Vej, idet man i en Lov af 1907 har indført den saakaldte Samvittighedsklausul, hvorved Forældre eller Værger fritages, naar de afgiver en højtidelig Erklæring om, at Vaccinationen efter deres bedste Overbevisning vil være skadelig for Barnet. Efter at denne Lov er vedtaget, ser man en stærk Nedgang i Vaccinationernes Antal. 10 Aar efter Lovens Ikrafttræden, altsaa 1917, er Vaccinationsindexet nede paa 70,9, men i 1927 er det helt nede paa 44,9. Men samtidig med, at Vaccinationernes Antal daler, stiger Koppetilfældenes Antal i en uhyre Grad. Fra 311 Tilfælde i 1919 — jeg ved for Resten ikke, hvorfor man ikke har noget Tal fra før 1919 — stiger det til 14 787 i 1927, og for 1928 er der opgivet 12 420 Tilfælde. Det oplyses endvidere, at England har 331 Hospitaler med 7 412 Pladser alene for Koppopatier.

Den Adgang til Fritagelse for Vaccination, som indeholdes i nærværende Lovforslag, har altsaa sit Mønster i den engelske